

3. *Sticht upp! wi fola fprunga & munter*
af fmei vefni lilebana.
af vefni funderna i brand, & i flappa mig
annan bor i ill mig. & i vildi de fting mig
hola fig; & hana i hana, de fola & vana.

2. Ja, hvarje gång då honom jag finner,
Allt blir så ljust, så lyckligt och gladt; Men
då han åter från mig försvinner, Allt synes
sorgligt, tungt som en natt. Hoppet, att snart
han hit återvänder, Sedan den enda glädje
mig sänder. Om allt det der af erkänsla hän-
der, Ej någon dödlig fanns än i dag, Som
var så erkänksam som jag. ∴

[illegible]

Åh, söta Mor! oändligt han rör mig, ic.

**Jönköpings,
J. P. Lundströms Tryckeri,
1835.**

Särtef och Erfänsla.

5. Enda Dottrens smärta Vår den gam-
les bröst, Och des Faders-hjerta Skyndat
att ge tröst: "Gråt ej Ida! Till din fida